

Čís. 605.

**Zákon o ochraně nájemců ze dne 8. dubna 1920, čís. 275 sb. z. a n.
V řízení o soudní svolení k výpovědi jest dovolací rekurs vyloučen.**

(Rozh. ze dne 20. července 1920, R I 497/20.)

V řízení o soudní svolení k výpovědi odmítl Nejvyšší soud dovolací rekurs do změňujícího usnesení soudu rekursního.

Důvody:

Podle § 4 odstavec šestý zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 275 sb. z. a n., lze do usnesení okresního soudu podati stížnost do osmi dnů od jeho doručení ke sborovému soudu první stolice; jiný opravný prostředek jest vyloučen. Nedopouští se tedy zejména též rekurs dovolací, ať již soud rekursní potvrdil nebo změnil usnesení okresního soudu. Že tomu tak jest, plyne ze srovnání dotčeného ustanovení zákona s §em 3, odstavec druhý nařízení ze dne 9. února 1919, čís. 62 sb. z. a n. plativším do vydání zákona ze dne 8. dubna 1920, kdež jasněji ovšem bylo stanoveno, že další opravný prostředek jest vyloučen. Vyloučení dovolacího rekursu lze vysvětliti jednak snahou, urychlití řízení výpovědní, jednak úvahou, že jde z pravidla jen o otázky skutkové, ne však o otázky právní, a že konečně řešení oněch lze ponechatí sborovým soudům první stolice skutkových a místních poměrů znalým.

Čís. 606.

**Ujednáno-li smírem při rozvodu manželství od stolu a lože, že vymí-
něné manželčino výživné má stoupati se zvýšením manželova služného,
s nímž pro stoupající drahotu strany počítaly, nemůže manželka za ne-
změněného manželova služného domáhati se zvýšeného výživného pro
stoupající drahotu.**

(Rozh. ze dne 20. července 1920, Rv I 345/20.)

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalující strany do rozsudku odvolacího soudu, jímž zamítnuta žaloba na dobrovolně rozvedeného manžela o zvýšení výživného.

Důvody:

Nárok manželčin proti muži na výživné jest nárokem soukromoprávním, který souvisí s žitím obou manželů ve společné domácnosti. Vzhledem na předpisy obč. zák., jež odkazují manželku při dobrovolném rozvodu od stolu a lože co do soukromoprávních nároků jejích proti muži na smír, jakož i vzhledem na zákonné předpisy o smíru a jeho právních účincích sluší míti za to, že pouze obsah smíru, mezi manžely při rozvodu uzavřeného, jest rozhodný pro příští nároky manželčiny proti manželu v příčině výživného. Výše nutného, pokud se týče slušného výživného